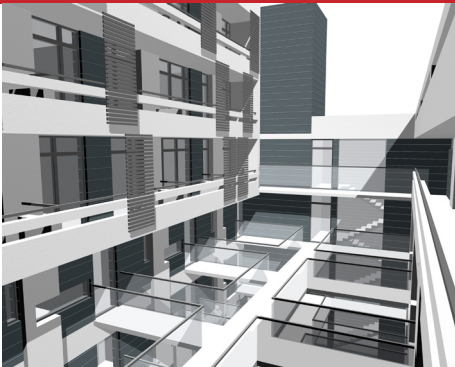

Projekt

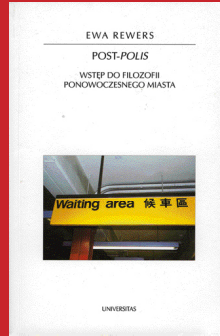

W lutym na naszej stronie także:

- Projekt – wielorodzinny budynek apartamentowy w Krakowie (proj.: Biuro Projektów Barycz i Saramowicz)
- Realizacja – centrum edukacyjne Royal Society for the Protection of Birds pod Lodynem (proj.: van Heyningen & Haward Architects)
- Konkurs – Wydział Prawa i Administracji UAM
- Pojemnik na bieżące wydarzenia i komentarze

Historia według „Architektury”

Numer 1/1982 – Strategia działania SARP po Walnym Zjeździe 6 grudnia 1981 roku

Książka

Ewa Rewers, *Post-polis. Wstęp do filozofii ponowoczesnego miasta*, Universitas, Kraków 2005

Dzieło Ewy Rewers to próba opisanego procesów zmieniających oblicze współczesnych miast. Publikacja ma charakter interdyscyplinarny, mieści w sobie wiele wątków wykraczających poza te, do których jesteśmy przyzwyczajeni czytając książki o architekturze. Wynika to także z tego, że autorka nie ogranicza się do opisu przekształceń samej tkanki miejskiej: pisze też o sytuacji człowieka we współczesności i o ogólnych, filozoficznych koncepcjach przestrzeni. Cały esej ma charakter kulturoznawczy, przy czym bardzo istotne są dla Ewy Rewers inspiracje filozoficzne, przede wszystkim hermeneutyka Heideggera i myśl poststrukturalistyczna.

Część pierwsza *Post-polis* dotyczy tego, w jaki sposób zmieniają się współczesne miasta. Autorka poszukuje metafor, pozwalających określić procesy urbanistyczne i ich efekty. Część z nich jest dobrze znana, gdyż powszechnie używa się ich w humanistyce: w kulturoznawczych studiach nad miastem wspomina się o palimpseście, kolażu i fragmentach, które zastępują zwarte całości i funkcjonalne jednostki modernizmu. Miasto modernistyczne można jeszcze określać mianem polis, gdyż wiemy, gdzie przebiegają jego granice, przestrzeń publiczna istnieje w świecie rzeczywistym, a nie wirtualnie, ponadto wiemy, kto sprawuje władzę nad jego terytorium. W opisywanym przez Ewę Rewers *post-polis* jest inaczej. Przestrzeń publiczna – agora – istnieje w świecie wirtualnym, terytorium jest fragmentaryczne, a kontrolę nad nim sprawują ponadnarodowe korporacje i organizacje – ich siedziby bardzo często znajdują się gdzie indziej, w innych miastach i krajach. Autorka opisuje ewolucję wiodącą ku *post-polis*; najbardziej istotne jest to, że przestrzeń uporządkowana, w której nasze miejsce jest określone, staje się chaotyczna i płynna. (...)

Post-polis. Wstęp do filozofii ponowoczesnego miasta jest próbą nazwania zjawisk, które jeszcze się nie zakończyły. Sama autorka podkreśla, że jest to ledwie próba opisu, szkic, który nie rości sobie pretensji do kompletności. I rzeczywiście, trudno tą książkę traktować inaczej. To esej, gdzie pewne sposoby mówienia czy konstruowania dyskursu są dopiero wypróbowywane. Cały szereg obecnych w książce inspiracji teoretycznych i historycznych (ujętych w bogatej bibliografii) nie został przez autorkę użyty do sformułowania jednoznacznie brzmiących diagnoz, lecz do postawienia pytań, na które architekci – w mniej czy bardziej udany sposób – wciąż odpowiadają.

Andrzej Leśniak

